

Curriculum vitae de Miquel Dolç i Dolç

DOLÇ DOLÇ, MIQUEL (Santa Maria del Camí 1912, Madrid 1994). Poeta, filòleg, humanista i traductor. Passada una etapa d'estudis eclesiàstics a Mallorca i Itàlia, cursà Filosofia i Lletres (Filologia clàssica) a la Universitat de Barcelona i es doctorà a la de Madrid el 1951. Ha estat catedràtic a l'institut d'Osca (1943-55) i a les universitats de Sevilla (1955-57), de València (1957-68) i a l'Autònoma de Madrid (1968-82), de la qual ha estat degà de la Facultat de Lletres. Ha traduït al català, especialment dins la Fundació Bernat Metge, un important nombre d'obres llatines: els *Epigrames* de Marcial (1949-60), *les Sàtires* de Persi (1949-54), *els Annals* de Tàcit (1967-71), l'obra completa de Prudenci, en col·laboració amb Cunningham i Rebull, i bona part de la d'Ovidi. Però sobretot ha excel·lit com a expert traductor i comentador del corpus virgilià, de *Les Bucòliques* (1956), de *Les Geòrgiques* (1963), de *L'Eneida* (en vers 1958 i en prosa 1972-78) i fins i tot de la complexa *Apèndix virgiliana* (1982), i les seves versions catalanes del poema «De la natura», de Lucreci (1986) i de les *Confessions*, de Sant Agustí (1989). Aquesta tasca ha estat cabdal per a l'enriquiment i per a la purificació del català literari. En aquest sentit, ha assajat amb èxit la difícil comesa d'adaptar la mètrica clàssica al català. De les versions al castellà, són importants: *De la brevedad de la vida*, de Sèneca (1944), els *Soliloquis*, de Marc Aureli (1945) i els *Poemes* de Catul (1963). Igualment, va traduir del portuguès al català *Els Lusíades*, de Camoes, en col·laboració amb Guillem Colom Ferrà (1964). En poesia, ha publicat *El somni encetat* (1943), el primer llibre d'autor viu aparegut en català a Mallorca després de la Guerra Civil, *Ofrena de sonets*, (1946) que clou la primera etapa de la seva producció, i posteriorment *Elegies de guerra* (1948) *Petites elegies* (1958), *Flama* (1962), *Imago mundi* (1972) i *L'ombra que s'allarga* (1984), recull de poemes sobre el seu poble nadiu. La seva poètica, inserida inicialment dins les darreres generacions de l'Escola Mallorquina, sobretot a través de Miquel Ferrà, però amb una gran fidelitat a ell mateix, a pesar d'influències esporàdiques de Leopardi i de Carducci, ha evolucionat més tard cap a una actitud més cívica i realista, sense abandonar les vessants humanista i classicista ni la depuració constant de la imatge poètica i del llenguatge. Com a crític i filòleg, ha editat, entre altres estudis: *Hispania y Marcial* (1953), la seva tesi doctoral, de gran importància en la bibliografia sobre la Hispània romana, *El color en la poesia de Costa i Llobera* (1953), *Virgili i nosaltres* (1958), *Retorno a la Roma clàssica* (1972) i *Intent d'avaluació* (1983), a més de col·laborar en nombroses revistes especialitzades i en diaris, com *La Vanguardia*. És professor de la Maioricensis Schola Lullistica (1951), membre del consell directiu de la Fundació Bernat Metge (1960), de l'Institut d'Estudis Catalans (1961) i de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona (1970). Ha merescut els premis Alfons de Bonany de l'Institut d'Estudis Catalans (1954), el Fastenrath de l'Ajuntament de Barcelona (1961), el Nacional de Traducció del Ministeri de Cultura (1987) i el de Crítica de *Serra d'Or* (1989), entre d'altres. Li han conferit l'Encomienda de la Orden Civil de Alfonso X el Sabio (1951) i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1983), així com la Copa d'Argent de les Lletres Balears (1965) i el Siurell de Plata d'*Última Hora* (1988). Des del seu començament (1988), és director general de la Gran Enciclopèdia de Mallorca. Un carrer de Santa Maria del Camí porta el seu nom.